

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 20 • Τεύχος 5

ΤΑ ΝΤΟΜΙΝΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Το ένα βήμα οδηγεί στο άλλο

Η εμφάνιση της ομίχλης
Γονάτισε. Κοίταξε. Ακολούθησε.

Απλά στάσου στα πόδια σου!
Μάθημα από έναν αγώνα αντοχής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΟΡΑΣΗ

Σε έναν απ' τους ψαλμούς του, ο Βασιλιάς Δαβίδ έγραψε, απευθυνόμενος στον Θεό, «Και η νύχτα λάμπει όπως η ημέρα· σε Σένα το σκοτάδι είναι όπως το φως».¹ Πάντα μου άρεσε αυτή η όμορφη περιγραφή για την ικανότητα του Θεού να βρίσκεται παντού και να βλέπει το καθετί.

Στα συμφραζόμενα του υπόλοιπου ψαλμού, το εδάφιο αυτό περιγράφει πως τίποτα δεν είναι κρυφό απ' τον Θεό και ειδικότερα για το πώς ο Θεός μπορεί να βλέπει και τις «κρυφές αμαρτίες» μας. Εντούτοις, κάνει επίσης και μια ενδιαφέρουσα δήλωση για το σκοτάδι.

Για τον Θεό, το σκοτάδι δεν είναι το ίδιο όπως και για μας. Εμείς δεν έχουμε την ικανότητα να βλέπουμε μες στο σκοτάδι, ούτε μπορούμε να κάνουμε και πολλά όταν το φως είναι λιγοστό. Όμως πριν ο Θεός δημιουργήσει τον κόσμο, όλα ήταν πλήρως σκοτεινά και άμορφα,² και αυτό κάνει ξεκάθαρο ότι ο Θεός δεν έχει δυσκολία να εργάζεται και στο σκοτάδι.

Ανεξάρτητα από το πόσο ζοφερές είναι οι περιστάσεις ή οι καταστάσεις που αντιμετωπίζουμε, ο Θεός μπορεί και βλέπει πού οδηγούν. Το σκοτάδι της αβεβαιότητας που μας επηρεάζει και κάνει ομιχλώδες το τοπίο, γι' Αυτόν δεν έχει καμία διαφορά. Αν κι εμείς δυσκολευόμαστε να πλοηγούμε μέσα στο σκοτάδι, το ίδιο δεν ισχύει και γι' Αυτόν.

Το να παίρνουμε τις σωστές αποφάσεις είναι μια τεράστια ευθύνη, ειδικότερα όταν οι αποφάσεις μας θα επηρεάσουν και άλλους ανθρώπους. Όμως δεν πρέπει να τις παίρνουμε εντελώς μόνοι μας. Ενώ ο Θεός θέλει να μαθαίνουμε και να ωριμάζουμε με το να παίρνουμε σωστές αποφάσεις, είναι επίσης πρόθυμος να μοιραστεί τη δική Του διορατικότητα και σοφία, ώστε να επωφεληθούμε εμείς απ' το δικό Του φως.

Όπως έγραψε επίσης ο Βασιλιάς Δαβίδ, «Επειδή, εσύ, Κύριε, είσαι το λυχνάρι μου! Εσύ φωτίζεις το σκοτάδι μου».³

Σαμουήλ Κήτινγκ
Αρχισυντάκτης

Για περισσότερες πληροφορίες για το *Activated*, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United

Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2019 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-220-X

1. Ψαλμός 139:12

2. βλ. Γένεση 1:2

3. Σαμουήλ Β' 22:29

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΗΘ ΦΙΛΙΠΣ

ΠΡΙΝ ΜΕΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, μετά από μια σειρά από λάθη, που με είχαν αφήσει αγανακτισμένο και αποθαρρυνμένο, ικέτευσα τον Θεό να με μετατρέψει σε ένα ρομπότ και να με προγραμματίσει να κάνω πάντα αυτό που γνώριζε Αυτός ότι θα ήταν το καλύτερο. Εσύ γνωρίζεις Θεέ μου, πως βαθειά μέσα μου δεν θέλω να κάνω τίποτα άλλο εκτός απ' το σωστό, όμως οι λανθασμένες επιλογές μου και οι απερισκεπτες ιδέες μου στέκονται εμπόδιο! Δεν θα μπορούσες να με προγραμματίσεις ώστε να κάνω πάντα τη σωστή επιλογή και τη σωστή πράξη; Για σκέψου πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος Σου!

Στην ουσία, αυτή δεν είναι η λύση, αποκρίθηκε Αυτός. Αυτό όχι μόνο θα αφαιρούσε τις προκλήσεις απ' τη ζωή σου, αλλά θα έπνιγε και τη σχέση μας.

Επειδή δεν θα χρειαζόταν να επικαλεστείς την καθοδήγησή Μου, θα έπαινες να βασιλέσαι σε Μένα. Θα έπαινες να Με εκτιμάς και σε λίγο καιρό θα έπαινες και να Με αγαπάς. Μάλλον θα σε αφήσω όπως σε έφτιαξα – όμως θα σου πω τι θα κάνω. Αντί να σε προγραμματίσω μια φορά με όλες τις απαντήσεις, θα στις δίνω μια την κάθε φορά, όταν εσύ Μου αναφέρεις κάποιο ζήτημα, μέσω της προσευχής.

Βέβαια στην πραγματικότητα, η προσφορά αυτή δεν ήταν κάτι το καινούργιο και δεν ήταν δική μου αποκλειστικότητα. Ο Θεός κάνει την ίδια προσφορά και σε σας, όπως αυτή συνοψίζεται σε αυτά τα εδάφια απ' τη Βίβλο: «Να ελπίζεις στον Κύριο με όλη σου την καρδιά και να μη στηρίζεις στη δική σου σύνεση· σε όλες σου τις επιλογές να αναζητάς το δικό Του θέλημα κι Αυτός θα κατευθύνει τα

βήματά σου».¹

Αυτός ο τρόπος λειτουργίας δεν είναι τέλειος, επειδή έχει να κάνει με ατελείς ανθρώπους όπως εσείς κι εγώ – εξαρτάται από εμάς να θυμόμαστε να σταματάμε ό,τι κάνουμε και να Τον ρωτάμε για καθοδήγηση και στη συνέχεια να έχουμε πίστη, ενδοτικότητα, ταπεινότητα και οτιδήποτε άλλο απαιτείται ώστε να συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που μας δείχνει Αυτός να κάνουμε – όμως είμαι σίγουρος πως θα ανακαλύψετε, όπως έκανα κι εγώ, ότι ξεπερνά κατά πολύ το να προσπαθείτε να τα βγάλετε πέρα μόνοι σας!

Ο ΚΗΘ ΦΙΛΙΠΣ ΗΤΑΝ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΓΙΑ 14 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1999 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2013. Ο ΙΔΙΟΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ Η ΚΕΡΕΝ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΒΟΗΘΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΓΟΥΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

1. Παροιμίες 3:5-6

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΧΡΗΣΤΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ, ως υπάρξεις καθ' ομοίωση Θεού, είναι η ελευθερία επιλογής, που περιλαμβάνει τόσο την ικανότητα λήψης αποφάσεων αλλά και την ευθύνη για τα αποτελέσματα των αποφάσεών μας. Το να μαθαίνουμε να παίρνουμε αποφάσεις που θα δοξάζουν τον Θεό και θα εκπληρώνουν το θέλημά Του στη ζωή μας, είναι μια πρόκληση με όλη τη σημασία της λέξης. Καθώς εμείς αναζητάμε το θέλημά Του και προσμένουμε τις απαντήσεις Του και την καθοδήγησή Του, αυτό μπορεί να δοκιμάσει αλλά και να δυναμώσει την

πίστη μας.

Η λήψη αποφάσεων για τους Χριστιανούς εννοείται ότι είναι αποτέλεσμα μιας αμφίδρομης σχέσης ανάμεσα στον Θεό και εμάς, καθώς εναποθέτουμε στα χέρια Του όλες μας τις ανησυχίες, γνωρίζοντας ότι Αυτός νοιάζεται για εμάς.¹ Μας έχει ειπεί «ελάτε τώρα και ας αιτιολογήσουμε τα πράγματα»², ανακοινώνοντάς μας έτσι την επιθυμία Του να κάνει συζήτηση μαζί μας. Θέλει να είναι παρών και να συμμετέχει στη συζήτηση ενώ εμείς παίρνουμε αποφάσεις. Μας υποσχέθηκε ότι το δικό Του Πνεύμα μέσα μας θα μας καθοδηγήσει σε όλη την αλήθεια.³

Σε όλη τη διάρκεια της ζωής μας, έχουμε να πάρουμε αποφάσεις που θα επηρεάσουν το μέλλον μας, είτε αυτό έχει να κάνει με το ποια καριέρα θα ακολουθήσουμε, ποιον να

παντρευτούμε, πώς να μεγαλώσουμε τα παιδιά μας, πού να ζήσουμε ή πώς να κάνουμε πράξη την πίστη μας και να συμμετέχουμε στο έργο του Θεού. Ένα απ' τα πιο σημαντικά βήματα για να ανακαλύπτουμε το θέλημα του Θεού και να παίρνουμε σωστές αποφάσεις είναι με το να αναζητάμε το δικό Του θέλημα και να αφιερώνουμε σε Αυτόν όλες μας τις ενέργειες. «Να ελπίζεις στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, να μη στηρίξεις στη δική σου σύνεση· σε όλες σου τις επιλογές να αναζητάς το δικό Του θέλημα, κι Αυτός θα κατεθύνει τα βήματά σου».⁴

Η εκμάθηση της λήψης αποφάσεων που θα τιμάνε τον Θεό και θα ευθυγραμμίζονται με το δικό Του θέλημα και τις εντολές συνοδεύεται συχνά από καιρούς προσευχής, δοκιμασίας και βαθιάς ψυχικής αναζήτησης. Μερικές φορές μπορεί να είναι

1. βλ. Πέτρου Α' 5:7
2. Ησαΐας 1:18
3. βλ. Ιωάννη 16:13
4. Παροιμίες 3:5-6
5. Ρωμαίους 12:2

Γι' αυτό κι εμείς, από την ημέρα που το ακούσαμε, δεν παύουμε να προσευχόμαστε ώστε να γίνετε πλήρεις από την επίγνωση του θελήματός Του με κάθε σοφία και πνευματική σύνεση, για να περπατήσετε αντάξια στον Κύριο, ευαρεστώντας σε όλα, καρποφορώντας σε κάθε έργο αγαθό, και αυξανόμενοι στην επίγνωση του Θεού. — *Κολοσσαείς 1:9-10*

Εσύ ξεκαθάρισες τα πράγματα μπροστά μου και τώρα τίποτα δεν με κλονίζει. — *Ψαλμός 18:36*

«Να ελπίζεις στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, να μη στηρίζεσαι στη δική σου σύνεση· σε όλες σου τις επιλογές να αναζητάς το δικό Του θέλημα, κι Αυτός θα κατευθύνει τα βήματά σου». — *Παροιμίες 3:5-6*

Αν έχετε πάρει την απόφασή σας με μια ειλικρινή πρόθεση να ευαρεστήσετε την καρδιά του Θεού, ενσωματώνοντας βιβλικές αρχές και σοφές συμβουλές, μπορείτε να συνεχίσετε γεμάτοι εμπιστοσύνη, γνωρίζοντας ότι ο Θεός θα εκπληρώσει τους σκοπούς Του μέσα απ' τη δική σας απόφαση. — *Μαίρη Φερτσάιλντ*

δύσκολο να διακρίνουμε ποιο είναι το θέλημα του Θεού σε κάποια περίπτωση ή ποια απόφαση θα απέφερε τα καλύτερα αποτελέσματα. Σε τέτοιες περιπτώσεις, θα ευχόμασταν ένας κεραινόος να έσκιζε τον ουρανό ή κάτι να μας ταρακουνούσε, όπως έγινε και με τον απόστολο Παύλο, ώστε να έχουμε εμφανή μια συγκεκριμένη και αλάνθαστη ένδειξη. Και όμως, τόσο συχνά, η φωνή του Θεού είναι τόσο απαλή, που αν δεν ηρεμήσουμε το πνεύμα μας και δεν ανοίξουμε τον νου μας για να ακούσουμε, μπορεί και να μας διαφύγει.

Ο Θεός μας δημιούργησε καθ' ομοίωσή Του, ως λογικά σκεπτόμενες υπάρξεις, ικανές να λαμβάνουν ελεύθερα αποφάσεις και να επιλέγουμε να Τον έχουμε ως κεντρικό σημείο αναφοράς στη ζωή μας. Αυτός είναι ένας απ' τους τρόπους να αγαπάμε τον Θεό με όλο μας τον νου: Με το να παίρνουμε συνειδητές αποφάσεις να αγαπάμε τον Θεό και να αναζητάμε τη δική Του δόξα μέσα απ' τις αποφάσεις μας και τις ενέργειές μας και αυτό

μας φέρνει στη θέση να διακρίνουμε το θέλημα του Θεού, όπως εξηγεί ο Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή: «Να μεταμορφώνεστε μέσω της ανακαίνισης του νου σας, ώστε να δοκιμάζετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθό και ευάρεστο και τέλειο».⁵

Καθώς κάνετε αυτό το πρώτο βήμα, συχνά ο Θεός, είτε θα το επιβεβαιώσει, είτε θα εμφανιστούν νέοι παράγοντες οι οποίοι και θα ρίξουν περισσότερο φως στην κατάσταση. Ίσως θα πρέπει να κάνετε κάποιες προσαρμογές καθώς ανακαλύπτετε ότι οι συνταγμένες της αρχικής σας απόφασης, αν και σας υποδεικνύουν τη σωστή σε γενικές γραμμές κατεύθυνση, θα χρειαστούν πιο ακριβείς ρυθμίσεις καθώς επικεντρώνεστε στον τελικό σας προορισμό. Συχνά η λήψη αποφάσεων είναι μια μέθοδος που περιλαμβάνει πολλές επιλογές και η καθεμία τους θέτει το θεμέλιο για τις επόμενες.

Συνήθως ο Θεός ζητά από εμάς να εργαστούμε ολόψυχα στην αναζήτηση του θελήματός Του, διερευνώντας, αναλύοντας, αξιολογώντας

και κάνοντας χρήση κάθε μέσου που περνά απ' το χέρι μας ώστε να πάρουμε σοφές και χρηστές αποφάσεις. Σπάνια θα κάνει κάτι για εμάς το οποίο μπορούμε να κάνουμε εμείς οι ίδιοι. Έχω μάθει, ότι παίρνω καλύτερες αποφάσεις όταν αιτιολογώ τα πράγματα μαζί Του, με το να αναλύω δυνατότητες και εναλλακτικές επιλογές, ζυγίζοντας τα υπέρ και τα κατά της καθεμιάς, αναζητώντας τη δική Του καθοδήγηση και σκέψεις, για το θέμα που με απασχολεί μέσω της προσευχής.

Καθώς έχουμε τον Θεό, ως κεντρικό σημείο αναφοράς στη ζωή μας και ζητάμε τη δική Του γνώμη για τα σχέδιά μας, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι Αυτός θα μας καθοδηγεί και θα μας βοηθάει να παίρνουμε σοφές αποφάσεις.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΗΛΑ ΝΑΤΑΓΙΑ

ΤΑ ΝΤΟΜΙΝΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΠΡΙΝ ΜΕΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, άλλαξε η ζωή μου και όχι με μικρό τρόπο. Έγιναν μονομιάς τόσες πολλές αλλαγές, συνταρακτικές και μάλλον αποθαρρυντικές μερικές φορές.

Καταρχάς, έπρεπε να επιστρέψω στην πατρίδα μου, την Ουκρανία, έχοντας ζήσει στη Βοσνία και την Ερζεγοβίνη για έξι χρόνια επιτελώντας αποστολική και εθελοντική εργασία. Οι δύο μου γιοι, που ήταν πάντα μαζί μου, τώρα είχαν μεγαλώσει, είχαν γίνει άνδρες και επιδίωκαν τους δικούς τους στόχους. Έπρεπε να βρω σπίτι για να μείνω, δουλειά, πράγματα να κάνω και το κίνητρο να συνεχίσω.

Μια και μιλάω καλά Αγγλικά και μου αρέσει να οργανώνω γεγονότα και δραστηριότητες για έφηβους και μαθητές, έκανα αίτηση για πρόσληψη στην καλοκαιρινή κατασκήνωση ενός Αγγλικού ιδιωτικού σχολείου. Προς έκπληξή μου, με προσέλαβαν όχι μόνο για το καλοκαίρι, αλλά και για μόνιμη θέση.

Μια μέρα, ενώ έψαχνα για κάτι στην Αγγλική βιβλιοθήκη του σχολείου, ένοιωσα την παρότρυνση να επαινέσω την βιβλιοθήκάρια που δούλευε εκεί, για την ποικιλία των βιβλίων και το οπτικοακουστικό υλικό που είχε διαθέσιμο. Συζητήσαμε λίγο περισσότερο και πριν καν το καταλάβω είχαμε οργανώσει ένα κλαμπ για νέους στα Αγγλικά. Πολύ γρήγορα, αυτό το κλαμπ έγινε η καλύτερη δραστηριότητα της εβδομάδας μου. Κάθε εβδομάδα συναντούσα μια ομάδα νεαρών από διάφορες χώρες και ηπείρους, νέους και νέες που ήθελαν να κάνουν πράγματα, να ταξιδέψουν,

να βοηθήσουν συνανθρώπους τους και να κάνουν την διαφορά.

Πρόσφατα ξανασυναντήθηκα με κάποια απ' τα άτομα που είχαν συμμετάσχει σε εκείνο το κλαμπ στο παρελθόν. Πίναμε τσάι και συζητούσαμε, όταν μια απ' τις κοπέλες είπε το εξής: «Δεν το έχω πει σε κανέναν πριν, όμως όταν πρωτοήλθα στο κλαμπ, δεν πίστευα σε τίποτα ούτε εμπιστευόμουν κανέναν. Είχα τα χάλια μου και δεν ήλπιζα σε τίποτα. Όμως μετά από μια χρονιά εβδομαδιαίων συναντήσεων, αντιλήφθηκα ότι οι συναντήσεις εκείνες στο κλαμπ είχαν αλλάξει τον τρόπο που έβλεπα τη ζωή και τη συμπεριφορά μου προς τους άλλους. Τώρα θέλω να κάνω κάτι με τη ζωή μου που να αξίζει». Με δάκρυα στα μάτια, μου είπε, «Σε παρακαλώ, συνέχισε να κάνεις αυτό που κάνεις».

Μέσα απ' αυτό, αντιλαμβάνομαι πως τα σχέδια του Θεού είναι σαν ένα ντόμινο. Το μέλλον μας είναι άγνωστο, δεν γνωρίζουμε πότε θα επέλθει η αλλαγή και πού θα μας οδηγήσουν αυτές οι αλλαγές στη ζωή. Όμως μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη στον Δημιουργό μας, για το ότι η κάθε αλλαγή θα είναι εκείνο το αναγκαίο κομμάτι για τη δημιουργία μιας εικόνας γεμάτης φως, σημασίας και μοναδικότητας που είναι η ζωή μας.

Η ΜΗΛΑ ΝΑΤΑΓΙΑ ΚΑΝΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΜΙΑ ΜΚΟ ΣΤΟ ΧΑΡΚΟΒΟ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ

Η ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΟΜΙΧΛΗΣ

ΘΥΜΑΜΑΙ ΤΟΣΟ ΚΑΘΑΡΑ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΣΤΟΝ ΝΟΥ ΜΟΥ. Ξύπνησα νωρίς ένα καλοκαιρινό πρωινό και όταν κοίταξα έξω απ' το παράθυρο όλα ήταν λευκά. Έτριψα τα μάτια μου, νομίζοντας ότι μπορεί να είχαν κάποιο πρόβλημα και μετά αποφάσισα να πάω να το ψάξω κάπως. Βγήκα στη βεράντα και κατεβαίνοντας τα σκαλοπάτια, ένοιωσα λες και βρισκόμουν μέσα σε ένα σύννεφο. Έκανα μερικά βήματα ακόμα και όταν έκανα να γυρίσω, αντιλήφθηκα ότι δεν ήξερα που βρισκόμουν. Αν και απείχα λίγα μόνο βήματα απ' τη βεράντα, παρ' όλα αυτά δεν ήξερα προς τα πού ήταν η βεράντα.

Άρχισα να πανικοβάλλομαι στη σκέψη ότι οι δικοί μου μπορεί να μη με άκουγαν αν έβαζα τις φωνές. Μετά θυμήθηκα πως αν μόνο εύρισκα το δρόμο μου προς το πέτρινο μονοπάτι, θα μπορούσα να γυρίζα στο σπίτι. Έσκυψα και άγγιξα το βρεγμένο γρασίδι, προσπαθώντας να νοιώσω τις πέτρες. Όσο περισσότερο έσκυβα, τόσο περισσότερο μπορούσα να δω το χρώμα απ' το γρασίδι. Μπορούσα να ξεχωρίσω τα παπούτσια μου. Ένοιωθα τη μικρή κατηφορίτσα καθώς είχα

γωνατίσει και ήξερα ότι έπρεπε να την ανέβω σιγά – σιγά.

Ενώ μπουσουλούσα στο έδαφος, ξαφνικά ένοιωσα μια πέτρα και ενώ ακολουθούσα το πέτρινο μονοπάτι, η ομίχλη σηκωνόταν όλο και πιο ψηλά και έτσι μπορούσα να δω τα γόνατά μου. Μόλις έφθασα στη βεράντα, μπορούσα να δω τη μέση μου. Σηκώθηκα όρθια και γεμάτη θαυμασμό είδα την ομίχλη να σηκώνεται προς τα ψηλά και τη θολούρα να χάνεται σιγά-σιγά αποκαλύπτοντας τη γνωστή εικόνα γύρω μου.

Όταν προσπάθησα να εξηγήσω στα αδέρφια μου για το πώς χάθηκε μέσα σε ένα σύννεφο ομίχλης, μπροστά στον κήπο μας, κανένας τους δεν μπόρεσε να καταλάβει τι εννοούσα. Μόνο ο πατέρας μου μπόρεσε να μου εξηγήσει πως η αιτία που υπήρχε ομίχλη εκείνο το πρωινό, ήταν το ρυάκι που περνούσε πιο κάτω από το σπίτι μας και με προειδοποίησε πως αν ποτέ έχανα τον προσανατολισμό μου μέσα σε μια τόσο πυκνή ομίχλη ξανά, θα έπρεπε να παραμείνω ακίνητη και αν μπορούσα να πιαστώ από κάτι γνωστό, μέχρι να διαλυθεί η ομίχλη. Το ότι κάποιος μπόρεσε να καταλάβει τι είχα

βιώσει, με έκανε να νοιώσω καλά.

Από τότε και μετά, στα χρόνια που πέρασαν, υπήρξαν διαφορετικών ειδών ομίχλες, στις οποίες χάθηκα μερικές φορές, τόσο διανοητικά όσο και συναισθηματικά. Δεν ήξερα πού βρισκόμουν και ένοιωσα το ίδιο πανικόβλητη όπως όταν ήμουν μικρή, τον ίδιο αποπροσανατολισμό ενώ προσπαθούσα να καταλάβω τι μου συνέβαινε. Όμως στη διάρκεια αυτών των καιρών σύγχυσης, έμαθα να γωνατίζω μπροστά στον Θεό ζητώντας τις δικές Του οδηγίες και όταν το έκανα, η ομίχλη σιγά – σιγά άρχιζε να διαλύεται. Μπορούσα να πιαστώ από κάτι γνώριμο, κάποιο είδος πέτρας όπου μπορούσα να βασίσω την πίστη μου. Κατόπιν μπορούσα να ακολουθήσω και πάλι, το γνωστό μονοπάτι προς τον προορισμό μου καθώς χανόταν η ομίχλη.

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΤΟ ΜΠΛΟΓΚ ΤΗΣ [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/). ■

ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΚΑΙΡΟ, σε μια πολύ μακρινή χώρα που λέγονταν Ουζ, υπήρχε κάποιος με το όνομα Ιώβ. Σίγουρα ήταν ένας απ' τους καλύτερους ανθρώπους στην περιοχή. Σεβόταν τον Θεό και απέφευγε το κακό. Ήταν γενναιόδωρος, ευγενικός και εργαζόταν σκληρά – με λίγα λόγια, ήταν ένας καλός και θεοσεβούμενος άνθρωπος.¹

Όχι μόνο ήταν καλός άνθρωπος ο Ιώβ, αλλά έκανε και μια πολύ καλή ζωή. Είχε χρήματα, εκτάσεις, ζώα και υπηρέτες. Είχε σύζυγο και δέκα παιδιά.² Ήταν υγιής. Όλοι τον σέβονταν και είχε φίλους παντού. Όλοι γνώριζαν ποιος ήταν ο Ιώβ.³

Η ζωή του ήταν ευλογημένη. Και γιατί να μην ήταν; Υπάκουε τον Θεό ακόμα και στις παραμικρές λεπτομέρειες και ζούσε σωστά. Μια στιγμή όμως, για σκεφτείτε το για λίγο. Πότε είναι δυσκολότερο να εμπιστευτεί κάποιος τον Θεό; Όταν όλα πάνε καλά; Η όταν όλα δείχνουν να πηγαίνουν στραβά; Η μεγαλύτερη δοκιμασία του χαρακτήρα μας είναι το πώς αντιδράμε εμείς όταν η ζωή φαίνεται να έχει πάρει την κάτω βόλτα και η μεγαλύτερη δοκιμασία της πίστης μας είναι το να συνεχίσουμε να εμπιστευόμαστε τον Θεό όταν Αυτός επιτρέπει να περνάμε δύσκολους καιρούς.

Αυτό βέβαια το γνώριζε και ο Σατανάς, ο οποίος και λέει στον Θεό:

1. βλ. Ιώβ 1:1
2. βλ. Ιώβ 1:2-3
3. βλ. Ιώβ 29:7-25
4. βλ. Ιώβ 1:7-12 και 2:1-7
5. βλ. Ιώβ 1:13-19
6. βλ. Ιώβ 2:7-8
7. Ιώβ 2:9
8. βλ. Ιώβ 3:3-26
9. Ιώβ 36:15
10. βλ. Ιώβ 38-41
11. βλ. Ψαλμός 23:4, Ησαΐα 43:2

ΠΟΤΕ ΠΑΥΕΙΣ ΝΑ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΣΤΟΥ

«Μα και βέβαια όλοι θεωρούν τον Ιώβ σαν έναν σπουδαίο και θεοσεβούμενο άνθρωπο! Έχει τα πάντα, πλούτη, εκτάσεις γης, οικογένεια, φίλους, σεβασμό. Άσε με να του τα αφαιρέσω όλα αυτά και μετά θα δούμε πόσο καλός είναι».⁴

Ο Θεός συμφωνεί με αυτό το πείραμα και σε λίγο ο καημένος ο Ιώβ χάνει τα πλούτη του, τα ζωντανά του, το σπίτι του, τα παιδιά του και τελικά και την υγεία του.⁵ Στη συνέχεια τον βλέπουμε να κάθεται πάνω σε ένα σωρό από στάχτες και να ξύνει τις πληγές που τον καλύπτουν από το κεφάλι μέχρι τα δάκτυλα των ποδιών του.⁶ Η σύζυγός του, προφανώς το

μοναδικό άτομο που του έχει απομείνει για να στηρίζεται, του λέει, «Ακόμα συνεχίζεις να προσπαθείς να είσαι θεοσεβής μετά απ' όλα όσα σου έχει επιφέρει ο Θεός; Καταράσου Τον και πέθανε».⁷

Σε αυτό το σημείο, οι άνθρωποι φαίνεται να νομίζουν ότι ο Ιώβ πρέπει να είχε κάνει κάτι πάρα πολύ κακό για να έχει τόσο άσχημη κατάληξη. Πρέπει να είχε παρακούσει ΣΟΒΑΡΑ στο θέλημα του Θεού για να αξίζει τόσες συμφορές. Και ίσως και ο ίδιος ο Ιώβ να νόμιζε το ίδιο, ενώ καθόταν πάνω σε ένα σωρό από στάχτες. Τι μπορεί να είχε διαπράξει για να άξιζε τέτοια κατακλυστική αλλαγή γεγονότων; Χωρίς να μπορεί να αιτιολογήσει τα πράγματα, τελικά έκανε αυτό που θα κάναμε οι περισσότεροι από εμάς στην περίπτωση αυτή – άρχισε να οικτίρει τον εαυτό του.⁸

Ευτυχώς και ο Ιώβ είχε μερικούς καλούς φίλους που ήλθαν να τον επισκεφτούν στην κακομοιριά του. Ήλθαν και βρήκαν τον Ιώβ στην ελεεινή του κατάσταση και τον άκουσαν να διαμαρτύρεται ασταμάτητα για το άδικο που τον βρήκε: «Μα εγώ είμαι καλός άνθρωπος! Γιατί να μου το κάνει αυτό ο Θεός; Είναι πολύ άδικο!»

Μερικές φορές, όταν τα πράγματα πάνε στραβά, το μόνο που μπορούμε να δούμε είναι πόσο «άδικη» δείχνει η όλη κατάσταση. Ο Ιώβ έκανε ό,τι καλύτερο μπορούσε, στο να υπακούει το Θεό, να ακολουθεί τον Λόγο του, να φέρεται δίκαια στους άλλους και τώρα αυτή ήταν η ανταμοιβή του, όλα αυτά τα χάγια;!

Στο τέλος, ένας απ' τους φίλους του Ιώβ με το όνομα Ελιού, του λέει: «Λυτρώνει τον θλιμμένο μέσα στη θλίψη του ο Θεός, και ανοίγει τα αυτιά του μέσα σε συμφορά!»⁹

Τώρα ο Ιώβ αρχίζει μια σωστή και μακροσκελή συζήτηση με τον Θεό¹⁰ όπου αντιλαμβάνεται ότι ανεξάρτητα απ' το πόσο καλός ή πόσο

υπάκουος προσπαθεί να είναι απέναντι στον Θεό, ποτέ δεν πρόκειται να γνωρίζει καλύτερα απ' Αυτόν. Ο Θεός είναι πολύ πιο μεγάλος και σοφότερος απ' αυτόν, γι' αυτό υποθέτει ότι το καλύτερο που έχει να κάνει είναι απλά να Τον εμπιστευτεί. Στη συνέχεια, ο Θεός επεμβαίνει και διασώζει τον Ιώβ.

Καλό είναι να τα σκεπτόμαστε όλα αυτά όταν περνάμε στεναχώριες. Μπορούμε να αντιδράσουμε όπως και ο Ιώβ και να θυμώσουμε που ο Θεός δεν μας χειρίζεται δίκαια ή μπορούμε να αποταθούμε σ' Αυτόν, να Του δώσουμε την προσοχή μας και να δούμε τι θέλει να μάθουμε απ' τις δυσκολίες μας.

Το γεγονός είναι, ότι ο Θεός ποτέ δεν μας υποσχέθηκε μια τέλεια ζωή χωρίς προβλήματα. Όμως μας έχει υποσχεθεί πως θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε οποιαδήποτε προβλήματα και αν αντιμετωπίσουμε.¹¹ Αν το αντιληφθούμε αυτό, δεν θα σπαταλήσουμε χρόνο, δυσανασχετώντας για τα αδιέξοδα και δεν θα σπαταλήσουμε ενέργεια προσπαθώντας να ξεφυγούμε από τα προβλήματά μας μόνοι μας, αλλά αντιθέτως, θα στραφούμε αμέσως προς τον Θεό αμέσως και θα βρούμε τη δύναμή μας και τις λύσεις μας σε Αυτόν.

Στη διάρκεια της ζωής όλων μας, θα υπάρξουν και καλές και άσχημες στιγμές. Εμπιστευτείτε το ότι ο Θεός έχει κάποια καλή αιτία για τις άσχημες στιγμές – ότι έχει να σας διδάξει κάτι μέσα απ' αυτές. Και εμπιστευτείτε αυτό που αναφέρει στον Ψαλμό 34:19, «Πολλές οι θλίψεις τού δικαίου, αλλά απ' όλες αυτές ο Κύριος θα τον διασώσει».

Η ΜΑΡΙ ΣΤΟΥΡΥ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΙΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΣΕ ΕΝΑ ΤΟΠΙΚΟ ΑΣΥΛΟ ΑΣΤΕΓΩΝ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΑΒΙΝ ΝΤΟΝΑΛΤ

ΜΙΑ ΖΩΗ ΚΤΙΣΜΕΝΗ ΠΑΝΩ ΣΕ ΒΡΑΧΟ

**Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ ΤΡΙΑ ΓΟΥ-
ΡΟΥΝΑΚΙΑ** αρχίζει όταν αυτά
βγαίνουν στον κόσμο για να «ανα-
ζητήσουν την τύχη τους». Το πρώτο
γουρουνάκι κτίζει ένα σπίτι από
άχυρα, όμως ένας λύκος το φυσάει
και το ρίχνει. Το δεύτερο γουρου-
νάκι κτίζει ένα σπίτι με κλαδιά, το
οποίο έχει το ίδιο αποτέλεσμα. Κάθε
επικοινωνία ανάμεσα στον λύκο και
τα γουρουνάκια καταλήγει με την
παροιμιώδη φράση:

«Μικρό γουρουνάκι, μικρό γουρου-
νάκι, άσε με να μπω!»

«Ούτε να το φανταστείς καν, απα-
ντά αυτό!»

«Τότε θα φυσήξω και το σπίτι σου θα
γκρεμίσω και θα μπω».¹

Το τρίτο γουρουνάκι κτίζει ένα
σπίτι από τούβλα. Ο λύκος δεν μπορεί
να φυσήσει αρκετά δυνατά ώστε να το
γκρεμίσει. Προσπαθεί να κοροϊδέψει
το μικρό γουρουνάκι ώστε να βγει απ'
το σπίτι, όμως αυτό δεν ξεγελιέται.

Στο Ματθαίου 7:24-27 ο Ιησούς
λέει, «Καθέννας, λοιπόν, που ακούει τα
λόγια μου αυτά, και τα πράττει, θα τον
εξομοιώσω με έναν φρόνιμο άνθρωπο,
που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω
στην πέτρα· και κατέβηκε η βροχή, και
ήρθαν τα ποτάμια, και φύσηξαν οι άνε-
μοι, και χτύπησαν με ορμή επάνω στο

1. Τα Τρία Μικρά Γουρουνάκια», ένα παραμύθι του 19ου αιώνα
2. *Spectacular Sins, and Their Global Purpose in the Glory of Christ*, Crossway Books, 2008. σελ. 57
3. www.just1thing.com

σπίτι εκείνο, και δεν έπεσε· επειδή, ήταν θεμελιωμένο επάνω στην πέτρα. Και καθένας που ακούει τα λόγια μου αυτά, και δεν τα πράττει, θα εξομοιωθεί με έναν άφρονα άνθρωπο, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην άμμο· και κατέβηκε η βροχή, και ήρθαν τα ποτάμια, και φύσηξαν οι άνεμοι, και χτύπησαν με ορμή επάνω στο σπίτι εκείνο, και έπεσε· και η πτώση του ήταν μεγάλη».²

Με άλλα λόγια, αν η ζωή σας είναι εδραιωμένη στον Χριστό και θεμελιωμένη πάνω σε Αυτόν, τότε ακόμα και οι πιο τρομακτικές και πιο σκληρές δυσκολίες που μπορεί να αντιμετωπίσετε στη ζωή σας, δεν θα κάνουν το σπίτι σας να καταρρεύσει. Θα μπορέσετε να ανταπεξέλθετε στη θύελλα επειδή ο Ιησούς θα είναι ο βράχος σας, το σταθερό σας σημείο και Αυτός θα σας κρατήσει όρθιους. Αν όμως ένα σπίτι δεν είναι θεμελιωμένο στον Ιησού και τον Λόγο του, αλλά είναι κτισμένο πάνω σε ένα αδύναμο θεμέλιο, όπως η άμμος, τότε ακόμα και η παραμικρή δυσκολία μπορεί να γκρεμίσει εκείνο το σπίτι ή εκείνη τη ζωή, με την παραμικρή προσπάθεια.

Ο Τζον Πάιπερ δηλώνει το εξής: «Ο Χριστιανισμός δεν είναι παιχνίδι, δεν είναι μέθοδος θεραπείας. Όλα του τα δόγματα πηγάζουν από το ποιος είναι ο Θεός και το τι έχει κάνει Αυτός στην διάρκεια της ιστορίας. Αντιστοιχούν σε πραγματικά γεγονότα, όμως ο Χριστιανισμός είναι κάτι περισσότερο από γεγονότα αλλά όχι κάτι λιγότερο. Υπάρχει πίστη και ελπίδα και αγάπη.

Αυτά όμως δεν υπερίπτανται κάπου στον αέρα. Μεγαλώνουν σαν μεγάλοι και γεροί κέδροι πάνω στον βράχο της αλήθειας του Θεού. Εκείνοι που θα παραμείνουν όρθιοι είναι εκείνοι που έχουν κτίσει το σπίτι τους πάνω στον βράχο της σπουδαίας, αντικειμενικής αλήθειας με τον Ιησού Χριστό σαν τη ρίζα, το κέντρο και την αιτία όλων».³

Ο Αντόνιραμ Τζάντσον, που έζησε από το 1788 μέχρι το 1850, είναι ένα εκπληκτικό παράδειγμα κάποιου που έκτισε τη ζωή του πάνω σε βράχο. Ήταν ένα Αμερικανός Χριστιανός απόστολος που υπηρέτησε στη Βιρμανία για 40 χρόνια. Η ζωή του όμως δεν ήταν καθόλου ένδοξη. Ο Αντόνιραμ ήταν 25 χρονών μόνο, όταν αυτός και η σύζυγός του πήγαν στη Βιρμανία. Τα πρώτα τους χρόνια βίωσαν μοναξιά και άσχημη υγεία. Μόνο μετά από έξη χρόνια έκαναν τον πρώτο τους προσήλυτο και σαν μην έφταναν αυτά, ο Αντόνιραμ φυλακίστηκε για δύο χρόνια. Αυτή και αν είναι καταγίδα στο σπίτι κάποιου! Στη συνέχεια, λίγο αφότου βγήκε απ' τη φυλακή, η σύζυγός του και το μωρό τους πέθαναν. Απ' ό,τι φαίνεται η ζωή του Αντόνιραμ ήταν συνέχεια γεμάτη καταιγίδες και ανέμους πολλών μποφόρ. Ήταν συνεχώς γεμάτη δύσκολες και σπαρακτικές εμπειρίες. Όμως, παρ' όλα αυτά, το «σπίτι» του Αντόνιραμ παρέμεινε όρθιο.

Πολλές φορές μπορεί και να μην ένοιωθε ότι στεκόταν όρθιο. Υπήρξαν φορές που ένοιωσε ηττημένος και καταστραμμένος. Όμως η ιστορία

δείχνει ότι δεν καταστράφηκε και ότι το έργο της ζωής του και οι προσπάθειές του το άξιζαν. Μια απόδειξη είναι όταν ο Αντόνιραμ άρχισε την αποστολή του στην Βιρμανία, έβαλε σαν στόχο του να μεταφράσει τη Βίβλο στη Βιρμανική γλώσσα και να θεμελιώσει μια εκκλησία με 100 μέλη. Όταν πέθανε, η Βίβλος είχε μεταφραστεί στη Βιρμανική γλώσσα και υπήρχαν 100 εκκλησίες με πάνω από 8.000 πιστούς.

Ειλικρινά είμαι έκπληκτη απ' το πώς ο Αντόνιραμ συνέχιζε την αποστολή του αν και υπήρξαν τόσες πολλές καταιγίδες στη ζωή του. Και αντιλήφθηκα πως δεν είχε να κάνει και τόσο με τον ίδιο τον Αντόνιραμ – την εσωτερική του δύναμη ή την απίστευτη θέλησή του ή την αποφασιστικότητά του. Είχε να κάνει με αυτό πάνω στο οποίο στηριζόταν αυτός, που τον κρατούσε δυνατό, ο Βράχος πάνω στον οποίο ήταν κτισμένη η ζωή του. Ο Αντόνιραμ μπόρεσε να αντέξει τις καταιγίδες της ζωής και τους απειλητικούς ανέμους και να παραμείνει όρθιος, επειδή ήταν θεμελιωμένος στον Ιησού.

Έτσι το ερώτημα είναι, εσείς πάνω σε τι κτίζετε το σπίτι σας; Όταν σας βρουν οι καταιγίδες της ζωής που είναι κάτι το σύγυρο, τι θα έχει απομείνει απ' αυτό;

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΑΥΤΟ ΗΤΑΝ ΠΑΡΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΗΧΗΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΟ JUST 1 THING,⁴ ΕΝΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΙΣΤΟΤΟΠΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

ΗΡΕΜΗΣΕ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΣΕ

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΥ

ΠΗΓΑΙΝΑ ΝΑ ΕΠΙΣΚΕΦΤΩ ΚΑΠΟΙΑ ΦΙΛΗ ΜΟΥ. Καθώς το λεωφορείο πλησίαζε το νοσοκομείο όπου βρισκόταν, ένοιωσα κάπως νευρικά και προσπαθούσα να βρω τα σωστά λόγια να τη χαιρετίσω όταν θα την έβλεπα. Η φίλη μου ήταν άρρωστη πολύ συχνά και την προηγούμενη χρονιά, πέρασε αρκετές άσχημες λοιμώξεις. Τώρα που είχε κάνει μια σοβαρή εγχείρηση, υπήρχαν επιπλοκές. Ήλπιζα να της δώσω λίγη ελπίδα, όμως ένοιωθα κάπως άβολα. Η καρδιά μου ήταν γεμάτη με ερωτήματα και φόβους για αυτά που περνούσε η φίλη μου τώρα και όλα όσα μπορούσαν να της συμβούν, γι' αυτό δεν μπορούσα να σκεφτώ κάτι ενθαρρυντικό να της πω καθώς σκεπτόμουν πώς θα μπορούσε να είναι γεμάτο πόνους το μέλλον της και αυτό θόλωνε τον νου μου.

Ξαφνικά, μέσα απ' το λεωφορείο, είδα μια μεγάλη διαφημιστική πινακίδα με ζωηρό κόκκινο χρώμα και άσπρα γράμματα κάτω από ένα στέμμα και διάβασα τα λόγια της. Αυτό που

με τράβηξε κάπως ήταν τα χρώματά της και μετά τα λόγια που έλεγαν: «*Ηρέμησε και Συνέχισε*» – που ήταν το φημισμένο και συχνά παραφρασμένο σύνθημα της Βρετανικής κυβέρνησης στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ στο κάτω μέρος της αφίσας ανέφερε με μικρά γράμματα, ότι επρόκειτο για διαφήμιση. Εγώ όμως γνώριζα μέσα μου, πως επρόκειτο για κάτι περισσότερο από διαφήμιση. Ο Θεός είχε στείλει την απάντησή Του στα ερωτήματα που είχα εγώ με έναν κάπως ανορθόδοξο, αλλά πολύ ξεκάθαρο και σαφή τρόπο που δεν μπορούσε να μου διαφύγει το μήνυμα!

Καθώς σκεφτόμουν αυτή την πρόταση στη διαφημιστική πινακίδα, ένοιωσα μια γαλήνη μέσα στην καρδιά μου που μόνο ο Θεός μπορούσε να δώσει. Μου υπενθύμισε ένα πολύ γνωστό εδάφιο απ' τη Βίβλο: «*Να έχετε θάρρος, Εγώ νίκησα τον κόσμο*». ¹ Παρ' όλη την κατάθλιψη της κατάστασης, μπορούσα να νιώθω *ήρεμη και να συνεχίσω* και να προσπαθήσω να μοιραστώ αυτό το μήνυμα με τη φίλη μου. Ο Ιησούς ελέγχει την κάθε λεπτομέρεια

της ζωής μας. Όσο και ζοφερή να έδειχνε η κατάσταση της φίλης μου, η ίδια βρισκόταν σε καλά χέρια!

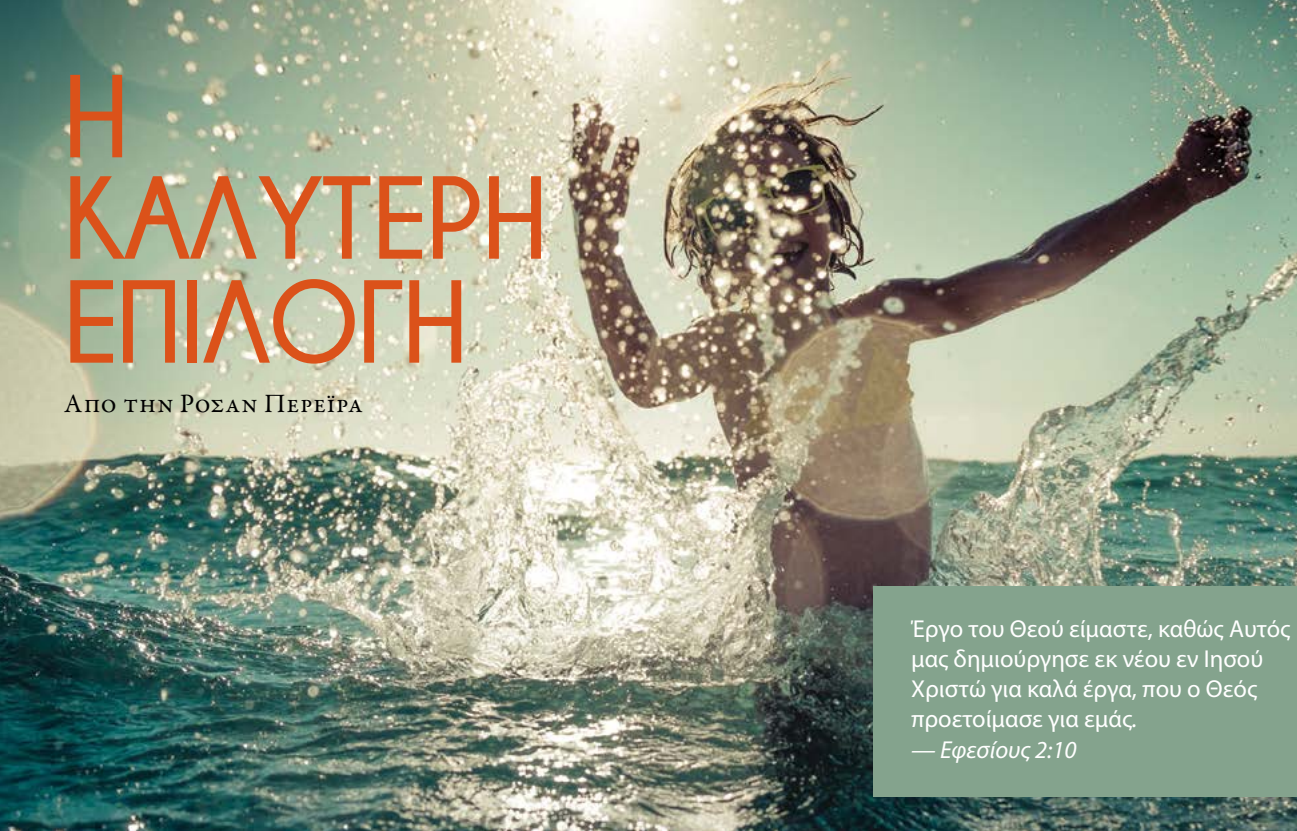
Με αυτό το σκεπτικό, κατόρθωσα ότι ο Θεός είχε δείξει στη φίλη μου την αγάπη Του με τόσους πολλούς άλλους τρόπους: Τους ικανούς γιατρούς, τις αποδοτικές και ευγενικές νοσοκόμες, τις προσευχές και τη βοήθεια φίλων και συνεργατών. Πόσο ανόητη εγώ, να σκέφτομαι όλα τα αρνητικά της κατάστασης αυτής, ώστε να μην προσέξω τις συνεχείς υπενθυμίσεις της παρουσίας του Θεού. Εύχομαι πως ανεξάρτητα απ' το πόσο ταραχώδεις είναι οι περιστάσεις, θα μπορώ πάντα να εμπιστεύομαι στην τελειότητα και την πιστότητα της αγάπης του Θεού και να μην πρέπει να περιμένω μέχρι να βάλει την αλήθεια Του πάνω σε μια τεράστια κόκκινη διαφημιστική πινακίδα για να στρέψω το βλέμμα μου προς τον ουρανό.

Η ΕΛΣΑ ΣΙΚΡΟΦΣΚΥ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗ ΝΟΤΙΑ ΤΑΪΒΑΝ. ■

1. Ιωάννη 16:33

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΛΟΓΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΣΑΝ ΠΕΡΕΪΡΑ

Έργο του Θεού είμαστε, καθώς Αυτός μας δημιούργησε εκ νέου εν Ιησού Χριστώ για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε για εμάς.
— Εφεσίους 2:10

Η ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΡΙΑ ΚΟΡΑ ΚΟΡΑΛΛΙΝΑ,

που κατάγονταν από πολύ φτωχή οικογένεια, έγινε μια διάσημη δασκάλα και συγγραφέας. Αφησε πολλά σοφά γνωμικά στα βιβλία της, ένα απ' τα οποία ήταν «Τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή είναι οι επιλογές μας!» Προσπαθούσε να διδάξει στους μαθητές της ότι το να είσαι πλούσιος ή εμφανίσιμος ή το να έχεις όλα τα αγαθά του κόσμου δεν είναι και τόσο καίριας σημασίας, όσο το να μαθαίνουμε να παίρνουμε τις σωστές αποφάσεις στη ζωή.

Μια φορά, ήμουν στην παραλία με τον πιο μικρό γιο μου, τον Ματέους, που ήταν 12 χρονών τότε, την κόρη μου και τον εγγονό μου. Σε εκείνη την παραλία, το βάθος της θάλασσας αυξάνεται πολύ απότομα, γι' αυτό οι γονείς πρέπει να είναι σίγουροι ότι τα

παιδιά τους είναι στο νερό μόνο μέχρι τη μέση. Αυτό το είπαμε στα παιδιά προειδοποιώντας τα και μετά τα προσέχαμε από κοντά. Ο εγγονός μου υπάκουσε αυτό που του είπαμε αμέσως, όμως ο Ματέους είχε τις αμφιβολίες του στο να υπακούσει ή όχι. Μπορούσαμε σχεδόν να δούμε τις σκέψεις του μες τον νου του: *Να κάνω αυτό που μου είπε ή όχι; Έτσι κι αλλιώς ξέρω να κολυμπώ!*

Στη συνέχεια, μπήκε στο νερό μέχρι τη μέση για περίπου ένα λεπτό και εκεί προφανώς σκεφτόταν τις επιλογές του. Κατόπιν γύρισε στην ασφαλή ζώνη μαζί με τον ανιψιό του. Ευτυχώς και έκανε τη σωστή επιλογή και εγώ προσευχήθηκα από μέσα μου ώστε να παίρνει τις ίδιες ασφαλείς αποφάσεις καθώς μεγάλωνε και στη διάρκεια όλης του της ζωής.

Οι αποφάσεις τού σήμερα είναι εξαιρετικά σημαντικές και θα διαμορφώσουν το μέλλον μας. Κάθε φορά που ενεργώ παρορμητικά ή συναισθηματικά, τα πράγματα δεν πάνε

καθόλου καλά και αργότερα θα πρέπει να διορθώσω τα προβλήματα που δημιούργησα. Όταν όμως βρίσκω τον χρόνο να σκεφτώ τα πράγματα χωρίς να βιαστώ, ζητώντας συμβουλή από αξιόπιστους φίλους και περιμένω για διαύγεια στις επιλογές μου, τότε τα πράγματα πάνε πολύ πιο αίσια.

Πολλές φορές, όταν αντιμετωπίζα μια δύσκολη απόφαση, έπρεπε να θυμηθώ το παράδειγμα που μας έδωσε ο Ιησούς και να προσευχηθώ για τη δύναμη να πω κι εγώ επίσης «Όχι το δικό μου θέλημα αλλά το δικό Σου»,¹ και μετά να συνεχίσω κάνοντας αυτό που γνωρίζω ότι είναι το σωστό. Κάποιες φορές, αυτού του είδους οι αποφάσεις μπορεί να είναι δύσκολες, όμως ο Θεός μπορεί πάντα να αποφέρει καλό ακόμα και μέσα από τις φαινομενικά δύσκολες καταστάσεις.²

Η ΡΟΣΑΝ ΠΕΡΕΪΡΑ ΕΙΝΑΙ ΔΑΣΚΑΛΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΖΕΙ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ. ■

1. Ματθαίου 26:39

2. βλ. Ρωμαίους 8:28

ΣΤΑΣΟΥ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΟΥ!

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΗ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, δύο φίλοι μου, ο αδελφός μου και εγώ συμμετείχαμε σε ένα πολύ ξεχωριστό συμβάν – τον Αγώνα Αντοχής του Φίλου του Ψαρά! Αυτή η διαδρομή των 15 χιλιομέτρων περιλαμβάνει 30 είδους εμπόδια με ποικίλη δυσκολία. Κάπου θα υπάρχει λάσπη που κολλάει τα πόδια σου στο έδαφος και εσύ πρέπει να συνεχίσεις να κινείσαι για να μην κολλήσεις εκεί. Μετά υπάρχουν ποτάμια που το νερό τους είναι πάρα πολύ κρύο και πρέπει να κολυμπήσεις ή να περπατήσεις για να τα περάσεις, κάτι που δοκιμάζει την αντοχή σου. Δίχτυα, χαντάκια, παλιά λάστιχα αυτοκινήτων, απότομες χωμάτινες πλαγιές – όλα τους θα

μπορούσαν να σου δώσουν μια καλή δικαιολογία να πεις το «*δεν μπορούσα να τα καταφέρω*». Όμως η ουσία είναι, ότι μπορείς.

Ένας καλός φίλος και σοβαρός αθλητής, χαμογελώντας μας είπε, «Καθ' όν χρόνο στέκεσαι στα πόδια σου, θα τα καταφέρεις». Και αυτά του τα λόγια αποδείχθηκαν αληθινά σε πολλές περιπτώσεις. Όταν ένοιωθα ότι δεν μπορούσα άλλο πια, όταν οι μύες μου πονούσαν και τσιτώνονταν, σκεπτόμουν μέσα μου, «*Το μόνο που έχω να κάνω είναι να σταθώ στα πόδια μου και να συνεχίσω*». Και αυτό έγινε βήμα-βήμα, ξεπερνώντας έτσι το ένα εμπόδιο μετά το άλλο, την καυτή, παχιά λάσπη και τα παγωμένα νερά.

Στην ουσία, και οι τέσσερις μας φθάσαμε στη γραμμή τερματισμού μαζί, θεμελιώνοντας έτσι επίτευγμα και φιλία σε μια θριαμβευτική

Εσύ είσαι πέτρα μου και φρούριό μου. Ένεκα του ονόματός Σου, δίδαξε με και οδήγησέ με!
— *Ψαλμός 31:3*

Κάνει τα πόδια μου σαν του ελαφιού, και με βοηθά να σταθώ πάνω σε υψηλούς τόπους.
— *Ψαλμός 18:33*

ολοκλήρωση! Ήταν μια απίστευτη εμπειρία και είμαστε τόσο ευγνώμονες που συμμετείχαμε.

Το εδάφιο της Βίβλου «*Τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο τής άνω κλήσης τού Θεού εν Χριστώ Ιησού*»¹ έχει τώρα για μένα περισσότερο νόημα από πριν! Το να ζεις μια Χριστιανική ζωή δεν είναι εύκολο. Απαιτεί αυτοπειθαρχία, σκληρή εργασία και επιμονή. Μερικές φορές νοιώθω πως το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να σταθώ στα πόδια μου. Κατόπιν, ανακαλύπτω πως η δική Του δύναμη ολοκληρώνεται μέσα απ' τις δικές μου αδυναμίες,² και όταν εγώ έχω κάνει ό,τι μπορώ για να σταθώ, τότε αναλαμβάνει Αυτός και με μεταφέρει.³

Το σίγουρο είναι, ότι η ζωή έχει τις στεναχώριες της και τις αντιξοότητες της, όμως υπάρχει και η γραμμή τερματισμού, εκεί που οι αγαπημένοι μας και ο Κύριος, μας προσμένουν για να γιορτάσουμε! Όπως και ο Παύλος, δεν θεωρώ τον εαυτό μου να τα έχει καταφέρει ακόμα.⁴ Απλά στέκομαι στα πόδια μου, με τα μάτια μου καρφωμένα πάνω σε Αυτόν, γνωρίζοντας ότι, όταν έλθει ο καιρός, θα διασχίσουμε τη γραμμή του τερματισμού μαζί.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΗ ΣΧΕΔΙΑΖΕΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

1. Φιλιπησίους 3:14
2. βλ. Κορινθίους Β' 12:9
3. βλ. Δευτερονόμιο 1:31, Ησαΐας 40:11
4. βλ. Φιλιπησίους 3:13

Ο ΘΕΟΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΗΤΑΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ ΣΕ ΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΓΙΑ ΝΕΟΥΣ ΣΤΑ ΒΟΡΕΙΑ ΠΑΡΑΛΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΝΙΑΣ. Ενώ το ταξίδι μας κόντευε προς το τέλος του, θα ερχόταν ένα βανάκι απ' τη Βαρσοβία για να παραλάβει τους περισσότερους από εμάς, ενώ ο Νικ, η Ρενέ και εγώ σχεδιάζαμε να επιστρέψουμε, πρώτα με τρένο, μετά με λεωφορείο και μετά με ωτοστόπ. Δεν έχω ιδέα για το πώς σκεφτήκαμε κάτι τέτοιο, όμως για κάποιο λόγο, το βρήκαμε υπέροχο.

Πρωί-πρωί, ξεκινήσαμε για την επιστροφή μας. Ήμασταν νέοι και με λίγη πείρα σε τέτοιου είδους ταξίδια σε μια ξένη χώρα, χωρίς πολλά χρήματα και ενώ δεν γνωρίζαμε τη γλώσσα που μιλούσαν εκεί. Φθάσαμε στο σταθμό, όμως ακριβώς έξω απ' την πύλη, τα πράγματα άρχισαν να πηγαίνουν στραβά, καθώς οι πόρτες του τρένου έκλεισαν πριν προλάβει να μπει ο Νικ.

Η Ρενέ και εγώ, κατεβήκαμε και τον περιμέναμε στον επόμενο σταθμό, όταν όμως ήρθε το επόμενο τρένο, αυτός δεν ήταν σ' αυτό. Χωρίς να το σκεφτούμε καν, πήραμε το τρένο να επιστρέψουμε από εκεί που ξεκινήσαμε. Βέβαια, μόλις ξεκίνησε το τρένο μας,

να σου ο Νικ στην αποβάθρα! Ευτυχώς και μας περίμενε εκεί, ώστε όταν επιστρέψαμε να τον βρούμε.

Με όλη αυτή την αναποδιά, χρειαστήκαμε δύο ώρες για να φτάσουμε επιτέλους στον σταθμό των λεωφορείων. Πήραμε ένα λεωφορείο που πήγαινε λίγο έξω απ' την πόλη, εκεί κατεβήκαμε, περάσαμε μέσα από κάτι χωράφια για να φτάσουμε στην εθνική οδό και εκεί αρχίσαμε να κάνουμε ωτοστόπ, ελπίζοντας να μας πάρει κάποιος. Όμως κανείς δεν σταματούσε. Το μεσημέρι έγινε απόγευμα και τώρα άρχισε να νυχτώνει και εμείς πεινούσαμε και είμαστε κουρασμένοι επίσης ενώ αρχίσαμε και να ανησυχούμε κάπως.

Είχαν περάσει έξι ώρες αφότου είχαμε αρχίσει το ταξίδι μας και αρχίσαμε να αναρωτιόμαστε μήπως και ο Θεός προσπαθούσε να μας δείξει κάτι, επειδή τίποτα δεν πήγαινε σωστά. Προσευχηθήκαμε και όλοι μας συμφωνήσαμε να επιστρέψουμε εκεί που είχαμε μείνει τις τελευταίες βδομάδες. Δεν ξέραμε πού θα κατέληγε αυτό μας το σχέδιο, όμως έδειχνε καλύτερο απ' το να περνούσαμε τη νύχτα στα χωράφια.

Πήγαμε στην απέναντι μεριά του δρόμου και σε λίγα λεπτά σταμάτησε κάποιος και μας πήρε με το αυτοκίνητό του. Το υπόλοιπο μέρος του ταξιδιού μας για να φτάσουμε στο μέρος που μέναμε πριν δεν είχε κανένα απολύτως πρόβλημα. Σκεφτείτε την έκπληξή μας όταν φθάσαμε εκεί και είδαμε την υπόλοιπη ομάδα να βρίσκεται εκεί ακόμα. Το όχημα που υποτίθετο να έρθει να τους πάρει, είχε χαλάσει και θα περνούσε άλλη μια βδομάδα πριν έρθει κάποιο άλλο. Όλη μας η ταλαιπωρία και η ανακατωσούρα της ημέρας χάθηκε, μόλις εμείς αντιληφθήκαμε ότι ήμασταν εκεί που έπρεπε να είμαστε.

Χωρίς να έχουμε κινητά ή κάποιου άλλου είδους επικοινωνία και παρ' όλη την αμάθειά μας και την ανοησία, ο Θεός μας επανέφερε στο θέλημά Του. Ακόμα κι όταν εμείς αποτυχαίνουμε, Αυτός ποτέ δεν αποτυχαίνει. Μας παίρνει εκεί που είμαστε και εκπληρώνει τον σκοπό Του.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΕΝΑ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟ ΣΚΕΥΟΣ

Οι έγνοιες αυτής της ζωής και τα πολλά της φορτία και οι ανησυχίες μπορούν εύκολα να αποσπάσουν την προσοχή σου από τη στενή σου συντροφιά μαζί Μου, και ο φόβος της αποτυχίας μπορεί να θολώσει την ικανότητά σου να προσβλέπεις σε Μένα και να έχεις την πίστη ότι Εγώ εισακούω τις προσευχές σου, σε αγαπώ και θέλω να σε ευλογώ. Θέλω να σε πάρω από τα φορτία σου και να σου δώσω ένα νέο ξεκίνημα. Θέλω να σε κάνω μια μαρτυρία και ένα παράδειγμα της αγάπης Μου.

Παίρνω τα αδύναμα και τα ανόητα, τα πονεμένα και τα ατελή και τα χρησιμοποιώ σαν σκεύη της αγάπης Μου. Όλα όσα έχεις βιώσει στο πέρασμα των χρόνων ήταν για να σε κάνουν να γίνεις ένα πιο ευγενικό, στοργικό σκεύος, κάποιος που καταλαβαίνει, κάποιος που συμπάσχει και γνωρίζει πώς είναι να πονάς και να έχεις ανάγκες, που έχει νοιώσει τα πλήγματα της μοναξιάς και την απόγνωση που νοιώθει ο κόσμος.

Ακόμα και οι χειρότερες μέρες στη ζωή σου μπορούν να αποφέρουν καλό αποτέλεσμα αν εσύ δώσεις τον εαυτό σου, σαν ένα μαλακό και εύπλαστο κομμάτι από πηλό στα χέρια του Αγγειοπλάστη, ώστε να μπορέσω Εγώ να πλάσω ένα καλύτερο σκεύος απ' αυτά που πέρασες εσύ. Μπορώ να πάρω όλα τα συντρίμια απ' τη ζωή σου – τα θρυμματισμένα σου όνειρα, την πονεμένη σου καρδιά, τις απογοητεύσεις σου – και με τα στοργικά Μου χέρια μπορώ να τα κάνω, ώστε όλα μαζί να εξυπηρετήσουν τους καλούς Μου σκοπούς στο να ανακαινίσω και να αναπλάσω την όμορφη δημιουργία Μου.

